

[Harald Nielsen]

finansminister ikke så meget politiker, at han ved, at man giver de folk, der er bacon-toldtilhængere, et vældigt våben i hånden, når de i agitationen kan sige: I kan se, at i Danmark forhøjer de tolden på tekstilvarer! Det er i den henseende, lovforslaget virker skadeligt; folk, der kunne være tilbøjelige til at slutte sig til dem, der er imod bacontolden, kan sige, at når danskerne opfører sig sådan, er der måske ikke så meget at sige til bacontolden. Men det er klart, at når man forhandler om bacon, forhandler man om bacon og ikke om noget andet.

Vedrørende toldappeludvalget sagde den højtærede finansminister, at han ville være med til at overveje en ændring i dets placering, og det er jo altid et lille fremskridt. Men de folk, der går til toldappeludvalget, gør det — det har jeg oplevet — i den tro, at dette udvalg har samme stilling som landsskatteretten, som man kan klage til, hvis man føler sig uretfærdigt behandlet med hensyn til de direkte skatter. De tror altså, at toldappeludvalget har en lignende stilling som landsskatteretten, og at det, som toldappeludvalgets flertal har besluttet, skal administrationen tage til følge. Disse mennesker bliver meget fortørnede, når de opdager, at det ikke er tilfældet, for finansministeren har ret: han kan gøre, hvad han vil, uanset hvad vi siger i toldappeludvalget, og det finder jeg er en utilfredsstillende tilstand. Jeg synes, at toldappeludvalget må have en lignende stilling som landsskatteretten, således at dets kendelser bliver afgørende for administrationen.

Den højtærede finansminister sagde, at det måske nok var rigtigt, at man ikke øgede den samlede beskæftigelse ved at gennemføre toldforhøjelser, og så kom han med nogle af disse teoretiske betragtninger om, at det kunne jo dog være, at man ved hjælp af toldforhøjelserne bevarede en mand, der havde en stor og langvarig uddannelse, i beskæftigelse, så han ikke blev arbejdsløs og dermed ikke kunne udnytte sin udmærkede uddannelse. Men den højtærede finansminister ved jo ikke, om man ikke gør en anden mand i en anden virksomhed arbejdsløs, når man gennemfører toldbeskyttelse. Jeg er overbevist om, at toldforhøjelser vil virke på den måde, at

der bliver forøget beskæftigelse visse steder og en tilsvarende formindsket beskæftigelse andre steder i import- og eksportvirksomhederne. Måske er der så der en mand med en stor uddannelse, som bliver arbejdsløs, og derfor synes jeg ikke, ministerens argument er særlig godt.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, som talte om, hvad der tidligere var foregået på disse områder. Jeg har naturligvis ikke det mindste imod, at vi tager en strid op om, hvad der skete dengang under de forudsætninger, der da var tilstede. Jeg kunne på tilsvarende måde sige til den højtærede statsminister, som sidder dernede: Hvor var socialdemokraterne henne i 1952 ... (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Vi reddede det ærede medlem!) ... da der også var toldforslag fremme? Da var de ikke tilstede. Jeg har ikke noget imod, at vi graver os ned i den politiske køkkenmødding og slås med affaldet derfra; vi vil klare os brillant.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen talte også om detailpristallets bevægelser. Ja, hvis vi skal tilbage til hine tider, så skal vi jo diskutere, hvordan tilstanden var, da den daværende regering trådte til. Mon det ærede medlem ikke skulle konferere lidt med sin valgbog? Hvordan var tilstanden, da den venstre-konservative regering havde siddet et stykke tid? Da blev pristallet stabilt o. s. v. Nej, jeg tror ikke, det ærede medlem står sig ved at komme til at drøfte begivenhederne i hine tider, f. eks. hvordan stillingen var, da socialdemokraterne forlod det hele, og hvorfor de gjorde det, om det var smørret, der gav anledning til det, eller det var andre hovedpiner, de havde. Lad os lade det hvile og se på den øjeblikkelige situation; og i den situation, vi står i, under de forhold, der nu hersker, skal man, som jeg allerede sagde i første omgang, ikke forvente vor støtte til dette lovforslags gennemførelse.

Poul Møller: Lovforslaget har nu fået en grundig behandling fra forskellige ordføreres side; men jeg synes egentlig ikke, at der er fremkommet noget virkeligt argument for det synspunkt, at vægttoldsatserne, således som de een gang er fastsat i lovgivningen, skulle være sakrosankte.